

skal gjøre Udveie, hvad der vistnok i lignende Tilfælde ofte, har medført Vanfælgeligheder. Man har faaet Assistance af Ministeriet eller paa anden Maade faaet Penge; men det gjælder om at være sikker paa, at man veibliffelig kan disponere over Penge for at kunne træffe de fornødne Foranstaltninger. Jeg skal i det Hele anbefale Lovforslaget som en paatrængende nødvendig Foranstaltning.

Rump: Jeg kan ganske samstemme med min ærede Kollegas (Dyenhølls) Udtalelse om det Glædelige i, at dette Lovforslag er fremkommet særlig under de nærværende Forhold, hvor der er, om ikke en Sandsynlighed, saa dog en nærliggende Mulighed for, at Landet enten i indeværende Aar eller i et af de nærmeste Aar kan blive angrebet af Koleræ. Allerede den blotte Omstændighed, at der er Udsigt til overhovedet at faa en Lov om Ordning af Epidemiforhold, har sin Betydning. I Motiverne til Lovforslaget er det udførlig udfyldt, hvor lidet udtømmende, hvor ufuldkomne de nu gjældende Bestemmelser ere, hvilken Usikkerhed der hersker med Hensyn til Sundhedskommissionernes Myndighed til Bekæmpelse af epidemiske Sygdomme, saa at man har maattet raade Bod paa Manglerne ved en Praxis, hvis Berettigelse kan være tvivlsom. Men er der Noget, som en Autoritet, naar den med Energi skal bekæmpe en Sjende som en Epidem, maa kunne gjøre Regning paa, saa er det at have faste og bestemte Regler at gaa efter. Netop Manglen af saadanne Regler kan meget let blive skjæbnesvanger for Landet. Naar Autoriteterne ikke tilfulde veed, hvor vidt de kunne gaa, hvad de kunne fordrø af de Private, og hvad disse ere pligtige til at underkaste sig, bliver det ogsaa vanskeliggere for dem at træde op med den nødvendige Energi, det beleilige Dieblif gaar let tabt. Det kan hænde, at de Personer, som repræsentere vedkommende Autoritet, ere mindre energiske Mænd, men saadanne ville let i en uklar Lovgivning finde en Undskyldning for, at de træde mindre kraftigt op, saa at det kostbare Dieblif gaar tabt. Der er ogsaa en anden Ulempe ved de nugældende Regler, idet nemlig Reglerne for Afholdelsen af Udgifterne i Anledning af sige Epidemier ere uheldige. Som oplyst i Motiverne, falde Udgifterne nu væsentlig de enkelte Kommuner til Laft. Dette kan føre til, at de Mænd, som skulle bekæmpe Epidemierne, for at spare deres Kommune for betydelige Udgifter tage i Betænkning strax at tage saa omfattende og energisk fat, som de burde, og derved blive ude af Stand til at bekæmpe

Epidemien, mens det endnu er Tid. Derfor er selve det at have en Epidemilovgivning et stort Gode, og jeg nærer Haab om, at man maa naae at bringe dette Lovforslag til Ende i indeværende Samling, ligesom ogsaa det Lovforslag, som er behandlet tidligere her i Thinget og nu ligger i det andet Thing, om Foranstaltninger til at forebygge, at Koleræ kommer ind over vore Grændser. Hvad de enkelte Bestemmelser angaar, kan jeg, ligesom min meget ærede Kollega, i det Væsentlige skjænke dem mit Bisald. Lovforslaget er udarbejdet med stor Omhu; Bestemmelserne ere i det Hele tydelige og klare, og jeg tror ogsaa heldige. Jeg samstemmer med den sidste ærede Taler i, at det er det Rigtige, hvad der ogsaa frembyder sig som det Naturlige, at Hovedvirksomheden er lagt i Hænderne paa Sundhedskommissionerne, og at man har søgt at erstatte Mangelen af denne Institution paa Landet ved ogsaa at indrette Sundhedskommissioner der. Efter Lovforslaget kommer en ny Autoritet til, som man ikke tidligere har kjendt, nemlig en Overfundhedskommission. Ved første Diekast studser man noget ved at se en saadan ny Autoritet etableret, men i Motiverne til Lovforslaget er det, forekommer det mig, tilstrækkelig paavist, at naar man skal have de nye Bestemmelser om, hvem der skal afholde Udgifterne ved Epidemiernes Bekæmpelse, kan det ikke godt overlades til Sundhedskommissionerne alene at tage Bestemmelse om, naar en Epidem skal gjøres til Gjenstand for offentlig Behandling, men dette maa, for saa vidt det ikke er lovbekæmt, overlades til en overordnet Autoritet. Jeg kan ikke se, at denne Ordning frembyder nogen Betænkning, da Lovforslaget bestemmer, at de epidemiske Sygdomme, som kunne fremkomme her i Landet ved Smitte fra Ublandet, skulle gjøres til Gjenstand for offentlig Behandling, saa at altsaa Sundhedskommissionen, uden at henvende sig til Overfundhedskommissionen, kan tage dem under Behandling, medens det om andre smittomme Sygdomme er bestemt, at Distriktslagen paa egen Haand kan træffe foreløbige Isolations- og Desinfektionsbestemmelser, indtil man har indhentet Overfundhedskommissionens Betænkning. Paa den anden Side kan den ny Autoritet ogsaa, foruden at bidrage til en ensartet Behandling omkring i Amtene, paa forskjellig Maade støtte Sundhedskommissionerne. Lovforslaget forekommer mig derfor ogsaa i dette Punkt at være heldigt. — Hvad Behandlingen af den enkelte Epidem angaar, synes det mig, at Lovforslaget i alt Væsentligt træffer det Rette. Autoriteterne ud-